

[A. C. D. Petersen.]

økonomiske Forhold. Nej, de Mennesker maa vide, at naar de ikke kan klare sig selv, saa maa de finde sig i at dele de Fordele, som Lovgivningen fremkalder, med andre inden for Erhvervet.

Derfor vil jeg spørge den højtærede Minister — hvis han da har Tid til at høre efter —, om Ministeren ikke vilde finde det rimeligt, om vi i Stedet for at give Ministeren Bemyndigelse til at give det Forslag, som er udarbejdet af Svine-reguleringsnævnet, Landbrugsraadet og endnu nogle Institutioner, Lovskraft, gik tilbage til det langt retfærdigere Forslag, som Landbokommissionen enstemmigt har udarbejdet.

I Landbokommissionens Betænkning — jeg gaar ud fra, at denne Opfattelse deles af den højtærede Minister, ellers vil jeg bede den højtærede Minister at tage Afstand derfra — giver man tydeligt til Kende, at man vil sætte ind for at bedre Rentabiliteten inden for Flæskeproduktionen, men saa er det ogsaa Mening, at denne Produktion skal fordeles til Landbruget efter retfærdige Linier.

Nu erkender jeg ganske vist, at det Lovforslag, vi i Dag arbejder med, adskiller sig fra det, vi arbejdede med for 3—4 Uger siden, idet det fremgaar af dets Tekst, at den højtærede Minister har indset det urimelige i, at Lovgivningsmagten fraskriver sig Lovgivningsretten og lægger den over til et ganske andet og uansvarligt Forum. Et Særkende for denne Lovgivning er, at den i Virkeligheden kun bemyndiger Landbrugsministeren til at sætte sit Navn under, hvad andre har udarbejdet, andre, som ikke er Lovgivere, og som sandelig gennem den foretagne Udarbejdelse har vist, at de ikke er det, for det Forslag, som der er Tale om, at Ministeren gennem denne Bemyndigelse skal ophøje til Lov, er sagligt saa urimeligt som vel muligt.

Jeg deler derfor ganske de Betragtninger, som det ærede Medlem, der talte for Venstre, det ærede Medlem Hr. Duborg, fremsatte om Betimeligheden af ikke at forhaste sig for stærkt med at ophøje det foreliggende Lovforslag til Lov, men se nøjere paa Sagen og se, om vi ikke kunde udforme Loven i Enkeltheder i Stedet for at overlade dette til ikke-lovgivende Myndigheder, og saa nøjes med at sætte Navn under.

Jeg anerkender ganske vist Ministerens Tilføjelse til § 1 om, at de nærmere Bestemmelser vedrørende Lovens Gennemførelse fastsættes af Landbrugsministeren. Jeg

anerkender denne Tilføjelse saa meget mere, som den netop dækker et Ændringsforslag, jeg tillod mig at stille i Udvalget, da vi sidst arbejdede med Sagen. Jeg er tilfreds med, at Ministeren dog har taget dette op, for saa har vi i alt Fald den ansvarlige Minister at holde os til, hvis Enkelthederne ikke er rigtige, medens Ministeren sandelig gennem det Lovforslag, han sidst fremsatte, havde givet Myndigheden fuldstændig fra sig, idet han kun nøjedes med at sætte Navn under, hvad andre bestemte.

Jeg skal ikke komme ind paa de saglige Urimeligheder, som findes i det Forslag, som Ministeren skulde bemyndiges til at give Lovskraft — det var jeg inde paa sidste Gang, og de, der interesserer sig derfor, kan finde mine Udtalelser i Rigsdagstidende —, jeg skal kun sige, at vi fra konservativ Side naturligvis ogsaa tilsiger den højtærede Minister vor beredvillige Medvirken for at faa det bedst mulige ud af dette Lovforslag, men vi beder Ministeren nøje overveje, om det ikke vilde være bedre, at han udarbejdede et Forslag, i Stedet for at han nøjedes med en Bemyndigelse til at underskrive en Lov, hvis Paragraffer jo er ret dunkle.

Som det før er blevet sagt, er det jo saaledes, at vel har man opstillet en vis Skala, men samtidig dermed har man sagt: det er dog ikke sikkert, vi følger denne Skala. I hvert Fald har man for to Punkters Vedkommende taget Afstand, idet man har anset dem for at være for urimelige. Jeg vil om disse Punkter kun sige et Par Ord. Efter disse tildeles der Svinekort efter forbrugt Skummetmælk i Bedriften. Vi fra konservativ Side maa mene, at det kun kan dreje sig om den Mængde Skummetmælk, der naturligt falder paa den af Ejendommen producerede Mælkemængde, og ikke paa den indkøbte Mælkemængde, hvad enten den er indkøbt paa øjeblikkelig Kontrakt eller paa fleraarig Kontrakt, og at det samme gælder for det øvrige Mejeriaffald, som der tales om, som f. Eks. Vallen. Vi kan heller ikke gaa med til de dunkle Bestemmelser om, hvem der er Svineleverandør, og hvem der ikke er det. Som jeg paaviste sidste Gang, vi forhandlede herom, kan det dreje sig om mange Tusinde Kroner. Om en Mand har naaet at levere et enkelt Svin eller ej, afhænger af, hvor man sætter Normen for at være Svineproducent, og en saadan Vilkaarlighed er saglig urimelig.

Men, som sagt, vi har den største Interesse i, at denne Fordeling sker saa retfærdigt som muligt. Vor Interesse vil vise sig i en